

[Bente Nielsen]

enkelte menneske er og bør være ansvarligt. Derfor må vi tage afstand fra ethvert forsøg om lovgivning, registrering og undersøgelse af specielle grupper. En registrering vil bevirke, at den sikkerhed for anonymitet og diskretion, som i øjeblikket garanteres alle, ikke længere vil være til stede.

I øjeblikket betragtes AIDS som noget særligt. Målet må være at nå frem til en af dramatisering og afmystificering af sygdommen, så diskrimination og stempning af minoritetsgrupper kan forebygges. AIDS-smitte skal behandles med samme accept som andre mennesker med alvorlige sygdomme.

Det vigtigste element i AIDS-kampagnen har hidtil været oplysning, dels oplysning generelt, dels oplysning specielt til risikogrupperne.

Den generelle oplysning foregår via pjecer, plakater, reklamer osv. Det er for så vidt godt nok, men pjecerne er udformet i et stift og formelt sprog, som mange sikkert har svært ved at forstå, og det er helt sikkert, at sproget og udformningen ikke har de helt unge som målgruppe. For mig at se er det af overordentlig stor betydning, at specielt unge, der står over for deres første seksuelle erfaringer, får information om AIDS. Derfor er det uden tvivl nødvendigt med en særlig kampagne rettet mod de helt unge i et sprog og en form, som de forstår.

Informationen og oplysningen til de forskellige risikogrupper er typisk tilrettelagt i et samarbejde mellem professionelle i sundhedssektoren og de involverede grupper. Herved opnås uden tvivl en god effekt, idet man er helt sikker på at ramme målgruppen.

Et eksempel på, hvordan en aktivitet kan tilrettelægges, er AIDS-Linjen. Der er her tale om, at Sundhedsstyrelsen har ansvaret for det faglige indhold, og Landsforeningen for Bøsser & Lesbiske står for den praktiske drift af AIDS-Linjen. Linjen er bygget op om en kerne af professionelle og med en lang række frivillige fra risikogruppen som hjælpere. Der er altså tale om noget utraditionelt i sundhedsoplysningen, hvor man inddrager de berørte i kampagnen og ikke blot taler til dem.

Denne model ser ud til at være meget lovende og burde udvides til også at gælde andre aktiviteter som f.eks. pjecer- og plakاتفremstilling. Den burde også udvides til at omfatte andre risikogrupper og kunne måske

også med fordel anvendes i det generelle oplysningsarbejde. Man kunne tage de unge med på råd, når der skal laves materiale, som specielt henvender sig til denne gruppe.

En anden stor risikogruppe er stiknarkomanerne. Her bør indsatsen i høj grad intensiveres, ikke mindst fordi det er en gruppe, som det er svært at komme i kontakt med. Det er også fra denne gruppe, der er størst risiko for, at AIDS breder sig til den del af befolkningen, som ikke tilhører en risikogruppe. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi kommer i kontakt med denne gruppe og gerne med utraditionelle og opsøgende midler.

Alt i alt må hele oplysningssiden styrkes, og der må sættes flest mulige ressourcer af til denne opgave.

Et andet område i AIDS-kampagnen, som også bør styrkes, er forskningen. Ganske vist er der ikke meget, der tyder på, at man her og nu kan finde en medicin, der kan helbrede AIDS, eller en vaccine mod AIDS, men det er nok på kort sigt muligt at finde behandlingsmetoder, som kan styrke patienternes immunforsvar og holde de syge fri for nogle af de infektioner, som optræder i forbindelse med sygdommen. Det er derfor yderst vigtigt, at forskningen prioriteres højt.

De aktuelle opgaver, som skal prioriteres i den kommende tid, er altså oplysning og forskning. Oplysningsindsatsen over for bøsser viser, at det kan lade sig gøre at stoppe smitten. Smittespredningen blandt bøsser i Danmark er nemlig for nedadgående. Den samme form for intensiv oplysningskampagne må derfor rettes mod andre risikogrupper og helst i samarbejde med grupperne selv; her tænker jeg ikke mindst på risikogruppen stiknarkomaner.

Dernæst er det vigtigt med en intensiv kampagne over for de helt unge, som står over for deres første seksuelle erfaringer.

Endelig er det vigtigt med en bred oplysningskampagne over for befolkningen som helhed, bestående dels af oplysning om smittefaren, dels af oplysning, som kan modvirke den overdrevne frygt for smitte, som findes visse steder.

På forskningsområdet er en forskning i behandlingen nødvendig, men også yderligere forskning om smittespredning og smitteveje er påkrævet. Ud over disse to hovedgrupper er det også vigtigt med en udvidet støtte til den gruppe, som er smittet, men ikke syge.